

Bod derpaa. Jeg maa desværre beklage, at selv om der sikkert fra en Del Embedsmænds Side udfoldes humane Bestræbelser for at undgaa at straffe Børn og for at faa udvirket den Dispensation, der kan faas med Hensyn til unge Mennesker, synes der ogsaa i en stor Del af Dommerstanden at være en Tilbøjelighed til at betragte sig som rene Lovmaskiner, der have at hugge ned paa den, der formelt har overtraadt Lovens Bud, uden alle humane Hensyn. Jeg skal erindre om en Højesteretsdom, der faldt for ganske nylig, og som forekom mig at være et Monstrum af Inhumanitet. En stakkels tuberkuløs Dreng har stjaalet lidt Slikkeri, lidt Chokolade, en forholdsvis lille Forseelse. Gud ved, hvor mange Børn der ikke have begaaet det, ogsaa Børn i de saakaldte bedrestillede Samfundsklasser! Hvor mange Børn have ikke saadanne Smaarapserier paa deres Samvittighed, men der gøres ingen Ting, og det er meget fornuftigt, man søger i Stilhed at komme ud over det. Denne Dreng havde stjaalet lidt Chokolade, og han sad i 4 Maaneder i Varetægtsarrest, og saa dømtes han til 25 Slag Røtting. Nu viste det sig imidlertid, at han var tuberkuløs og altsaa ikke kunde taale denne Straf. Sagen appelleredes til Højesteret; Defensor gjorde en Del for at redde ham, men Højesteret idømte ham 60 Dages Fængsel paa sædvanlig Fangekost. Sædvanlig Fangekost er, som de Herrer maaske vide, indskrænket Kost, det er jo næsten en Dødsdom, der udtales over den stakkels, sygelige Dreng. 4 Maaneders Varetægtsarrest, 2 Maaneders Fængsel paa indskrænket Kost for en tuberkuløs Stakkels, fordi han har stjaalet en Smule Chokolade! Saadan er vor Lovgivning. Men selv om den er saadan, kunde en human Gennemførelse af denne Lovgivning ogsaa inden Retsreformens Gennemførelse sikkert gøre en Del til at mildne den. Bedre vilde det sikkert være at anbringe denne tuberkuløse Dreng paa et Sanatorium eller en Opdragelsesanstalt — det behøver han maaske ikke en Gang. — men paa et Sanatorium, hvor man søgte at give ham hans Kræfter tilbage. Derved vilde der sikkert blive en nyttig Samfundsborger ud af ham, medens han nu uden Tvivl er baade legemligt og moralsk ødelagt for Livstid.

Der er for nylig kommet mig en anden Sag til Kundskab, som jeg kortelig vil fremdrage, fordi den viser, at der er en stor Del af vore Dommere, der stadig sidde og betragte sig som Retsmaskiner i

Stedet for levende, tænkende og følede Mennesker. Jeg skal tillade mig at henlede den højtærede Justitsministers Opmærksomhed paa en Sag, der i flere Henseender minder om den bekendte Alma Bondesenske Sag. Det var en Gang i Sommer, at en 15aarig Tjenestepige her i Kjøbenhavn var saa uheldig at komme til at tjene sammen med en ældre Tjenestepige, som ikke var af den aller bedste Natur. Denne ældre Tjenestepige begik en Del Tyverier, hun stjal bl. a. et Par Støvler fra sit Herskab, og hun bad saa den unge 15aarige Pige om at gaa med hende over til Pante-laaneren for at pantsætte disse Støvler. Det gjorde den unge Pige uden at tænke noget derover. Imidlertid stjal den ældre Tjenestepige ogsaa fra den unge 15aarige Pige, og hendes Herskab og hendes Onkel raadede hende gentagne Gange, da hun ikke kunde faa sit Tøj, som hun i høj Grad trængte til, til at anmelde Tyven. Hun gik saa til Politistationen og anmeldte Tyven, hvad der bl. a. viser hendes fuldkomne gode Tro. Hun nævnte ogsaa, at den ældre Tjenestepige havde begaaet en Del Tyverier, og at hun bl. a. havde taget et Par Støvler, og nævnte, at hun selv havde fulgt med over, da den anden pantsatte dem. Dagen efter Anmeldelsen blev den 15aarige Pige anholdt som sigtet for Hæleri, hun havde nemlig været Hælerske, da hun havde været med over hos Pante-laaneren, da Støvlerne bleve pantsatte. Men ikke blot det, hun kom til at sidde 2 Maaneder i Varetægtsarrest og er først bleven løsladt efter at have afsonet Straffen — det skal jeg straks komme til — hen i Efteraaret, og da hun havde siddet to Maaneder, og man ikke kunde faa hende til at bekende, blev hun en Dag sat ind i Skabene sammen med den ældre Pige. Denne sagde saa til hende: nu maa vi se at blive enige om, hvad vi skulle sige, ellers komme vi til at sidde til næste Pintse, nu vil jeg sige, at jeg har taget dit Tøj, men saa skal du sige, at du har været med til tage de Støvler og de andre Ting, jeg har stjaalet hos Herskabet. Og da Pigen kom ud af Skabene, saa sagde Dørvogteren, Overbetjenten og Assessoren det samme, at hvis hun ikke tilstod, saa at der kunde blive Ende paa Sagen, kom hun til at sidde til næste Pinse, og saa tilstod hun, at hun havde været Hælerske og begaaet Tyveri, og blev derefter idømt 30 Dages Fængsel, som hun for ganske nylig har afsonet. Det forekommer mig, at en Assessor, der behandler en Sag paa den Maade, er, paa